

MY SOUL IS THIRSTY

LA MEVA ÀNIMA TÉ SET

Aquest tractat de l'Evangelí es va traduir amb un ordinador. Si podeu corregir o millorar l'idioma, poseu-vos en contacte amb l'oficina a info@angp.co.za

"Com un cérvol anhela un raig d'aigua fresca, també anhelo per tu, Déu. Tinc set de tu, el Déu viu". (Salms 42: 1,2).

Aquestes paraules del salmista s'apliquen a tots els éssers humans. Déu ens ha fet: esperit, ànima i el cos. De la mateixa manera que el nostre cos té gana de menjar i beure, la nostra ànima té set de Déu, el Déu viu. Si no alimentem els nostres cossos o li donem alguna cosa per beure, moriríem o, si se'ns donés un aliment o una beguda equivocats, ens posaríem malalts. El mateix s'aplica a la nostra ànima, perquè "l'home no pot viure només del pa, sinó que necessita totes les paraules que Déu digui". (Mateu 4: 4). Jesús els va dir: "Jo sóc el pa de la vida". "Qui ve a mi

mai no tindrà gana; qui creu en mi no tindrà mai set. El pa que Déu dóna és qui baixa del cel i dóna vida al món". (Joan 6: 33,35). "Us dic la veritat: qui creu té vida eterna. Jo sóc el pa de la vida. Jo sóc el pa viu que va baixar del cel. Si algú menja aquest pa, viurà per sempre". (Joan 6: 47,48,51).

Jesús va dir a la dona de Samaria que, si només sabés el que Déu dóna, li demanaria i ell li donaria a beure aigua que li donava vida. També li va dir que qui beu l'aigua que Ell dóna, mai més tindrà set. L'aigua que Ell donarà es convertirà en ella en una font, que li proporcionarà aigua vivificadora i li donarà vida eterna. (Joan 4: 10-14).

Jesús, la Paraula de Déu, que es va fer home i va viure entre nosaltres, és l'únic pa viu que satisfà i l'únic que dóna aigua viva per calmar la set de la nostra ànima. Res més en aquest món pot donar-nos la vida eterna i satisfer-nos. Ni els diners, el plaer, les dones, els homes, la fama, l'honor, la beguda, el ball, el tabac, les drogues o qualsevol altra cosa poden satisfer la set de la nostra ànima immortal. L'home ric, del qual parlava Jesús, tenia totes aquestes coses, però quan va anar a l'infern va patir set eterna i va desitjar que Llätzer submergís el dit en aigua i el posés a la llengua ardent perquè estava turmentat per les flames de l'infern etern, però Llätzer no el va poder ajudar. (Lluc 16: 19-31).

Oh, amic meu, deixa de tractar d'alimentar la teva ànima amb les coses buides d'aquest món. Et enganyen. Pretenen satisfer-te i deixar-te més fam i set que mai.

Serà, "com un home famolenc que somia que menja i es desperta amb gana. O com un home que mor de set, que somia que beu i es desperta amb la gola seca". (Isaïes 29: 8). Si no alimenta la seva ànima amb el pa de la vida i li dóna l'aigua de la vida, morirà. El plaer del pecat no és menjar per a l'ànima. Déu ens va crear i va fer de l'home una ànima viva. Només Déu pot satisfer l'enyorança i la set de les

nostres ànimes. Les nostres ànimes criden a Déu, el Déu viu, per la satisfacció. Si no permetem que les nostres ànimes trobin satisfacció, morirem i patirem set i gana eternes a les flames de l'infern que no moren.

Jesús va baixar del cel per alimentar les nostres ànimes amb el pa viu i per satisfer les nostres ànimes assedegades amb l'aigua viva. De la mateixa manera que menges el pa natural i el portes al teu cos, pren Jesús al cor i beu amb l'Esperit Sant que Jesús va enviar al món per convertir-se en una font de vida dins teu, per il·luminar-te, enfortir-te i dirigir-te et converteix en tota veritat.

Jesús va dir: "Qui menja la meua carn i beu la meua sang, té vida eterna, i jo el ressuscitaré a la vida l'últim dia. Perquè la meua carn és el veritable menjar, la meua sang és la veritable beguda. Qui menja la meua carn i beu La meua sang, viu en mi, i jo visc en ell. Aquest és el pa que va baixar del cel. Qui mengi aquest pa viurà per sempre". (Joan 6: 54-58). Accepteu Jesús, el do de Déu ara, aquell que satisfà plenament la fam de la nostra ànima.

Primer pas cap al cel

Déu ens ha donat un camí segur que porta al cel. Hem d'agafar el camí que Déu ens ha proporcionat. L'escala que porta al cel té molts passos.

El primer pas cap a Déu és "el penediment del pecat". Joan Baptista va ensenyar i va dir: "Allunyeu-vos dels vostres pecats, perquè el Regne del cel és a prop!" (Mateu 3: 1-2). Els apòstols van dir al poble que es penedís. Pere va dir: "Cadascú de vosaltres s'ha de desviar dels seus pecats i ser batejat en el nom de Jesucrist, perquè els vostres pecats siguin perdonats". (Fets 2:38). "Arrepenteu-vos d'aquest mal al vostre cor i pregueu al Senyor que us perdoni". "Déu ha passat per alt els temps en què la gent no el coneixia, però ara els mana a tots els llocs que es desvien dels seus

mals camins". (Fets 3:19; 8:22; 17:30). A les esglésies enrere, Jesús, el cap de l'església, va dir: "Penseu fins a quin punt heu caigut! Ara, aparteu-vos dels vostres pecats! Si no ho feu, vindré a vosaltres aviat i lluitaré contra vosaltres amb l'espasa que surt de la meua boca. Els que estimo, els recrimino i els disciplino, així que sigueu seriosos i penedits". (Apocalipsi 2: 5,16). Arrepentir-se vol dir girar l'esquena a la seva vella vida i girar-se per seguir Jesús i fer la voluntat de Déu. (Fets 11:21; 14:15). El penediment concerneix a tots els pecadors i infidels, així com a tots aquells que només són cristians de nom i viuen en el pecat i estan espiritualment morts. Que es penedeixin dels seus pecats.

El penediment fa que una persona es desviï del pecat, renunciï als ídols, a la bruixeria, a l'embriaguesa, a la immoralitat sexual, al robatori i a la mentida i les pràctiques malignes. "Allunya't de tot el mal que fas i no deixis que el teu pecat et destrueixi". (Ezequiel 18.30-32).

El penediment és la porta d'entrada a la salvació plena. (Mateu 3: 2; Fets 2: 37,38).

El penediment és una veritable pena pels pecats que hem comès. (Mateu 26:75; 2 Corintis 7:10).

El penediment és **apartar** -se del pecat. (Lluc 15: 18).

El penediment és confessar el vostre pecat i no amagar-lo. (1 Joan 1: 9; Proverbis 28:13).

El penediment és lliurar-se plenament a Déu. (Lluc 9:62).

El penediment és corregir allò que heu fet malament. (Lluc 19: 8).

L'Esperit Sant condemna el pecat i ens ajuda a penedir-nos. (Joan 16: 8).

Alguns que s'han penedit

El rei David es va penedir i va ser perdonat. (Salms 51: .1-12). Daniel es va penedir en nom del seu poble i Déu el va escoltar. (Daniel 9: 3-19). El rei i la gent de Nínive es van penedir i es va salvar tota la ciutat. (Jonàs 3: 5-10). El fill perdut es va penedir i va ser rebut pel seu pare. (Lluc 15:21). Pere l'apòstol es va penedir i va ser perdonat. (Mateu 26:75). Saül es va penedir i es va convertir en Pau el poderós apòstol. (Fets 9: 1-22).

Fals penediment

Algunes persones es penedeixen, però el seu penediment no és autèntic. Adam va culpar Eva i Eva va culpar la serp dels seus pecats. El rei faraó es va penedir per escapar del judici de Déu, però el seu penediment no va ser genuí. (Èxode 9:27; 10:16). El profeta Balaam es va penedir, però va continuar pel camí equivocacat. (Números 22.34). El rei Saül es va penedir, però va voler ser honorat al mateix temps i no va mostrar cap pena real pel seu pecat. (1 Samuel 15:30). Judes Iscariot es va penedir falsament, va confessar el seu pecat davant de sacerdots hipòcrites en lloc d'anar a Jesús, a qui havia traït. (Mateu 27.3,4).

Hem de penedir-nos i confessar els nostres pecats a aquell contra qui hem pecat. El fill perdut va mostrar un autèntic penediment. Es va aixecar, va deixar els porcs i el seu amo, es va dirigir directament al seu pare i li va dir: "Pare, he pecat contra Déu i contra tu. Ja no sóc apte perquè em diguin fill teu". (Lluc 15: 11-24). No acusava a ningú més que a ell mateix, però tenia fe en la bondat i l'amor del seu pare.

Autèntic penediment

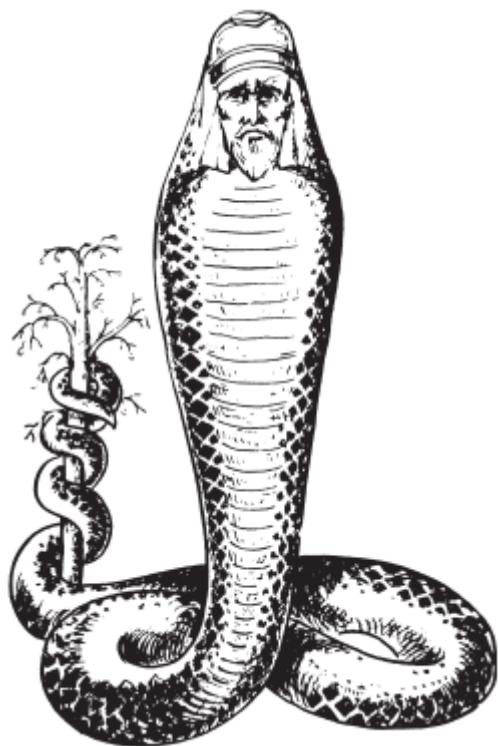
El veritable penediment es coneix pels seus fruits i les seves obres. El fruit i les obres de la fe es mostren quan un pecador abandona realment els seus pecats i mostra una

pena real pels seus camins pecaminosos. El lladre retornarà allò que ha robat al propietari legítim sempre que sigui possible. El borratxo acabarà amb la seva cervesa i aiguardent. Aquell que va confiar en ídols i bruixeria cremarà els seus ídols i encants. El marit o la dona infidel restablirà les relacions correctes a casa seva i deixarà totes les relacions pecaminoses. Zaqueu, el principal recaptador d'impostos, va acceptar Jesús a casa seva i va dir: "Escolteu, senyor! Donaré la meitat de les meves pertinences als pobres i, si he enganyat algú, el retornaré quatre vegades més". (Lluc 19: 8).

L'escriptor coneix centenars de pecadors que, després del penediment a Déu, van retornar al legítim propietari tota mena de coses robades o guanyades erròniament. Es van deixar diners, roba, mobles, eines, ovelles, aus, bous, ganivets, tabac, cartes, encants i medicaments, daus, ossos de bruixes, revòlvers, etc., etc. Molts van demanar perdó a aquells a qui havien ofès i van trobar la pau. En fer-ho, molts dels propietaris dels béns robats que van ser retornats, també van trobar el penediment i la salvació.

No tardis, posa't de genolls ara i vessa el cor en penediment a Déu. Segons la seva promesa, perdonarà els vostres pecats i us donarà pau i vida eterna.

Hipocresia

La hipocresia és una religió falsa, que manté la forma exterior de la nostra religió, però que rebutja el seu poder real. Un hipòcrita és una persona que pretén ser el que no és, que posa un fals front. (2 Timoteu 3: 5; Mateu 23: 13,14). Pretén ser una persona santa, però viu en un pecat secret. Fa coses bones per ser vist dels homes i per aconseguir l'elogi de l'home. Es posa una capa de religió per cobrir els seus molts pecats. Jesús va comparar els hipòcrites amb tombes emblanquinades que són netes i blanques a l'exterior, però podrides a l'interior. Un hipòcrita està més preocupat per l'aspecte exterior de la puresa que per la puresa interior. Un hipòcrita només prega a Déu en temps de problemes, malalties i perillositat o quan està en necessitat, però quan Déu l'ha ajudat a resoldre els problemes, no té amor cap a Déu i no passa temps amb Déu en oració. És com el faraó que va confessar el seu pecat i el

pecat de la seva nació quan les plagues van arribar a Egipte i van demanar a Moisès que resés, però tan bon punt van acabar les plagues, ell i el seu poble es van endurir el cor. (Èxode 9: 27-34; 10: 16-20). L'hipòcrita jutja i critica severament els altres per petites faltes, mentre que ell mateix és culpable de faltes molt més grans. Ràpidament detecta o veu la taca a l'ull del seu germà, però no pot veure la planxa en el seu propi. (Mateu 7: 5). Li agrada molt les cerimònies de l'església exterior i el manteniment de les tradicions, però no li agrada l'adoració espiritual de Déu. (Mateu 15: 2,7,8,9). A l'hipòcrita li agrada fer llargues oracions en públic, però a casa no té cap contacte amb Déu.

El pecat de la hipocresia és molt difícil de curar perquè s'amaga molt hàbilment sota diverses capes d'activitats religioses. També provoca que els forasters i els pagans odien la religió cristiana. Déu odia la hipocresia amb tot el seu cor. El profeta Isaïes diu: "El judici de Déu és com un foc que crema per sempre. Algú de nosaltres pot sobreviure a un foc així? Pots sobreviure si dius i fas el que és correcte. No utilitzis el teu poder per enganyar els pobres, i no accepteu suborns. No us uniu a aquells que tenen previst cometre un assassinat o fer altres coses malignes". (Isaïes 33: 14,15). "I la qualitat de l'obra de cadascú es veurà quan l'exposi el dia de Crist. Perquè aquell dia el foc revelarà l'obra de tothom, el foc la posarà a prova i mostrarà la seva qualitat real". (1 Corintis 3:13). Jesús va dir: "Estigueu alerta contra el llevat dels fariseus; vull dir la seva hipocresia. Tot el que quedi encobert es descobrirà i es farà conèixer tots els secrets". (Lluc 12: 1b, 2). Tot el capítol de Mateu 23 va ser escrit per advertir-nos del pecat de la hipocresia. Jesús va renyar i va advertir els escribes i els fariseus per la seva hipocresia. Els va anomenar serps i fills de serps i va dir: "Què terrible per a vosaltres, mestres de la Llei i fariseus! Hipòcrites! Netegeu la part exterior de la vostra copa i plat, mentre que l'interior és ple d'allò que heu

obtingut per violència i egoisme. Fariseu cec! Neteja primer el que hi ha dins de la tassa, i després l'exterior també estarà net! " "Què terrible per a vosaltres, mestres de la Llei i dels fariseus! Hipòcrites! Sou com tombes emblanquinades, que tenen un aspecte bo per fora, però que estan plenes d'ossos i de cadàvers en descomposició. De la mateixa manera, a l'exterior apareix bé per a tothom, però dins de vosaltres esteu plens d'hipocresia i pecats ". (Mateu 23: 25-28)

En els darrers dies, la gent s'apartarà de la veritat i seguirà els esperits mentidors i les ensenyances dels dimonis, difosos per mentiders enganyosos, les consciències dels quals han mort, com si fossin cremats amb un ferro calent. "(1 Timoteu 4: 1-2 No escaparan de la condemna de l'infern.

Alliberament

Com podem ser lliurats d'aquest verí mortal de la hipocresia? El primer és permetre que Déu, a través del seu esperit i la seva paraula, ens convenci on l'esperit de la hipocresia ens hagi aconseguit. El veritable penediment i la plena confessió davant Déu i, si cal, davant l'home, és el començament de la llibertat d'aquest gran i profund arrelat pecat. Hem d'adonar-nos plenament que l'ull que tot ho veu de Déu pot veure tots els pecats. Ens podem amagar dels ulls dels altres i ens podem enganyar a nosaltres mateixos, però mai no podem enganyar Déu. Coneix els pensaments i les intencions del cor i la seva oïda pot escoltar el que es parla en secret. Hem de recordar que tots els nostres pensaments són coneguts al cel. No ens podem amagar de l'ull de Déu. "Tot el que es tapi es descobrirà i es donarà a conèixer tots els secrets". (Lluc 12: 2) L'esperança de l'hipòcrita perdrà, perquè un hipòcrita no es posarà davant d'ell. Quina és l'esperança de l'hipòcrita quan Déu li treu l'ànima? Escoltarà Déu el seu crit quan li arribin problemes? Els sacrificis de Déu són un esperit humil. "El

meu sacrifici és un esperit humil, Déu. No rebutjaràs un cor humil i penedit". (Salms 51: 17). Per tant, podeu trobar l'alliberament mitjançant el penediment humil i la confessió a Déu i passar de la vida de la hipocresia a una autèntica vida cristiana en què es vegin els fruits del penediment i de l'Esperit.

No sigueu ratpenat

Un ratpenat sembla un ocell i, no obstant això, no és un ocell. Sembla un ratolí però no és un ratolí. No és ni un ocell ni un ratolí. Li agrada més la foscor que la llum. És una imatge de molts dels anomenats cristians que van a l'església dels diumenges i la resta de la setmana viuen una vida de pecat. Un dia es fan passar per cristians, l'endemà són com el pecador del món i l'incrèdul. Sembla que són cristians, però en el seu cor segueixen aferrats als vells ídols pagans, coincideixen amb el dimoni, que és el déu d'aquest món, i cometen tota mena de pecats. Intenten servir Déu i Satanàs. Són com el ratpenat, ni una cosa ni l'altra, i els agrada més la foscor que la llum. No sigueu ratpenat. Sigues cristià. "M'agradaria que fos un o l'altre". Déu va dir: "Però perquè sou tèbia, ni calenta ni freda, us escopiré de la meua boca". (Apocalipsi 3: 15,16).

Aquest tractat de l'Evangeli es va traduir amb un ordinador. Si podeu corregir o millorar l'idioma, poseu-vos en contacte amb l'oficina a info@angp.co.za

Si heu trobat la salvació en Crist o heu estat beneïts per la nostra literatura sobre l'evangeli, feu-nos-ho saber. Volem agrair Déu amb vosaltres i recordar-vos més en les nostres oracions. Per obtenir literatura, llibres i tractats sobre l' evangeli gratuïts en més de 540 idiomes, poseu-vos en contacte amb nosaltres:

EL COR DE L'HOME

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)